

Sygnatura akt VI Ka 824/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 grudnia 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Schoenborn

Sędziowie SSO Bożena Żywioł (spr.)

SSO Grażyna Tokarczyk

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r.

sprawy **R. S. /S./** ur. (...) w S.,

syna M. i T.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 6 czerwca 2014 r. sygnatura akt IX K 649/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 435 kpk i art. 634 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 również wobec M. C. i K. P., którzy apelacji nie wnosili, w ten sposób, że przyjmuje, iż przypisany czyn został popełniony w dniu 17 lutego 2013r.;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. W. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

VI Ka 824/14

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy nie uwzględnił apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego R. S. od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 6 czerwca 2014r., sygn.akt IX K 649/13.

W ocenie sądu odwoławczego sąd meriti dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i trafnie ustalił wartość towarów skradzionych przez oskarżonego, wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi współsprawcami, na szkodę pokrzywdzonego.

Brak było podstaw do kwestionowania rzetelności wyliczenia szkody przez kierowniczkę sklepu, w którym dokonano kradzieży.

Spis znajdujący się na k- 4 akt obejmuje wyłącznie kosmetyki, a więc taki rodzaj towarów, do zaboru którego oskarżeni się przyznali. Wskazanie konkretnych kosmetyków miało za podstawę nie tylko wyniki ostatniego, mającego miejsce 2 miesiące wcześniej spisu inwentaryzacyjnego, ale także ustalenie, że w sklepie działa monitoring obejmujący kamerą m.in. dział kosmetyczny, co pozwala na bieżąco dokonywać przeglądów zapisów monitoringu i tym samym ustalać, czy w sklepie konkretnego dnia miała miejsce jakakolwiek kradzież towaru. Z zeznań świadka B. J. wynika jednoznacznie, że od momentu przeprowadzenia ostatniej inwentaryzacji do czasu przedmiotowej kradzieży, zdarzenia tego typu nie miały miejsca, nie wykazały tego m.in. zapisy monitoringu.

Zapis z dnia zdarzenia potwierdza, że wózek wywieziony przez sprawców ze sklepu zawierał znaczne ilości towaru, co koresponduje ze spisem na k- 4.

Pojemność wózka /nie był to typowy koszyk sklepowy, lecz głębszy wózek plastikowy przesuwany na kółkach/, wbrew odmiennej tezie obrońcy, w zupełności pozwalała na pomieszczenie w nim dużej ilości towaru, zwłaszcza niewielkich opakowań kosmetyków. Spakowanie takiej ilości towaru w czasie wynikającym z zapisów monitoringu było możliwe, szczególnie, gdy uwzględni się fakt, że co najmniej część towaru znajdowała się w zgrzewkach, co wydatnie przyspieszało jego pakowanie do wózka.

Dodać też należy, że na etapie postępowania przygotowawczego żaden z oskarżonych nie kwestionował wartości skradzionego mienia wskazanej w przedstawianych im zarzutach.

Podnoszenie tej kwestii przez oskarżonego S. dopiero na etapie postępowania sądowego jawi się jako realizacja jego prawa do obrony ukierunkowana na zminimalizowanie odpowiedzialności za popełniony czyn.

Przy uwzględnieniu wszystkich naprowadzonych powodów brak było podstaw do nadania wyjaśnieniom oskarżonego w tej materii waloru wiarygodności.

Ustalenie wysokości szkody nastąpiło w wyniku wszechstronnej i logicznej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, co wyłączało możliwość i zasadność procedowania w oparciu o przepis art. 5 § 2 kpk, zatem zasada w tym przepisie skodyfikowana nie została naruszona.

Poczynione w oparciu o wyznaczniki z art. 7 kpk ustalenia faktyczne podlegają prawnej ochronie i nie mogą być skutecznie kwestionowane.

Z tych powodów zarzuty i wnioski apelacji nie zostały uwzględnione.

Sąd Okręgowy dokonał jednak zmiany zaskarżonego wyroku, także w odniesieniu do pozostałych oskarżonych, którzy apelacji nie wnieśli, a to w zakresie daty przypisanego sprawcom czynu.

Zdarzenie miało bowiem miejsce w dniu 17 lutego 2013r, a nie – jak błędnie, w ślad za aktem oskarżenia, przyjął sąd pierwszej instancji – w dniu 27 lutego 2013r.

Nieuwzględnienie apelacji skutkowało obciążeniem oskarżonego R. S. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze.